PÄIVÄSTÄ TOISEEN

Purjehdus oli unohtumaton kokemus. Matkassa oli vaihtelevia kelejä. Oli hienoa, että mukana oli kansainvälistä väkeä. **PURJEHDUSOPPILAS OTTO SIIKASMAA, KUUNARI HELENA**

19.07.13

Aurinko nousee

Helsingissä kello 4.30
ja laskee kello 22.21
Oulussa kello 3.30
ja laskee kello 23.16

Päivän sana

19.7. Herra on kuningas! Riemuitkoon maa, iloitkoot meren saaret ja rannat! Pilvi ja pimeys ympäröi häntä, hänen istuintaan kannattavat vanhurskaus ja oikeus. Ps. 97:1–2
20.7. Te, jotka rakastatte Herraa, vihatkaa pahaa! Herra on omiensa turva, hän pelastaa heidät pahojen käsistä. Päivä koittaa vanhurskaille, ilo niille, joiden sydän on puhdas. Ps. 97:10–11
21.7. Hedelmistä te heidät tunnette. Eihän orjantappuroista koota rypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita. Hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, huono puu kelvottomia hedelmiä. Matt. 7:16–17

Nimipäiviä

Tänään perjantaina:
Sari, Saara, Sara, Salla, Salli
Huomenna lauantaina:
Marketta, Maarit, Reetta, Reeta, Maaret, Margareeta
Ylihuomenna sunnuntaina:
Johanna, Hanna, Jenni, Jenna, Jonna, Hannele, Hanne, Joanna

Mietelause

Kyllä silloin papuja tulee,
kun papumaa on markenpäivänä marjametsän väärti.
Vanhaa ajantietoa Töysästä

SANA SUNNUNTAIKSI

Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ”Varokaa vääriä profeettoja. He tulevat luoksenne lampaiden vaatteissa, mutta sisältä he ovat raatelevia susia. Hedelmistä te heidät tunnette. Eihän orjantappuroista koota rypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita. Hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, huono puu kelvottomia hedelmiä. Ei hyvä puu voi tehdä kelvottomia eikä huono puu hyviä hedelmiä. Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, kaadetaan ja heitetään tuleen. Hedelmistä te siis tunnette heidät.

Ei jokainen, joka sanoo minulle: ’Herra, Herra’, pääse taivasten valtakuntaan. Sinne pääsee se, joka tekee taivaallisen Isäni tahdon. Monet sanovat minulle sinä päivänä: ’Herra, Herra! Sinun nimessäsihän me profetoimme, sinun nimessäsi me karkotimme pahoja henkiä ja sinun nimessäsi teimme monia voimatekoja.’

Mutta silloin he saavat minulta vastauksen: ’En tunne teitä. Menkää pois minun luotani, vääryydentekijät.’” Matt. 7: 15–23.

Viisautta on Herran pelko

Ensi sunnuntain aiheena on Totuus ja harha. Evankeliumiteksti ei ole mukavaa luettavaa. Yhtäältä Jeesus tuntuu puhuvan itsestäänselvyyksistä. Mutta toisaalta Jeesuksen sanat kuulostavat melkein mahdottomilta ja jättävät epämiellyttävän olon.

Kuka meistä tuottaa pelkästään hyviä hedelmiä aina ja kaikkialla? Profetoiminen, pahojen henkien karkottaminen ja muut voimateot eivät riitä merkiksi. Edes Herran nimen käyttäminen ei ole tae oikealla asialla olemisesta.

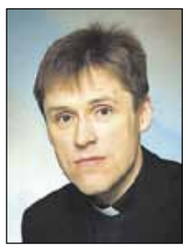

Jouni Viirimäki

Juuri ennen näitä sanoja Jeesus muistutti ahtaasta portista ja kapeasta tiestä, jonka vain harvat löytävät. Edeltävät jakeet 13 ja 14 ovat tämän saman sunnuntain toisen vuosikerran tekstinä.

Mieleen muistuu eräs tapahtuma paastonajan alusta. Julkisen toimintansa alussa Jeesus kamppaili erämaassa paholaisen kiusattavana (Matt. 4: 1–11). Jeesuksella oli valittavana kaksi tietä. Paholainen ehdotti, että Jeesus itse ryhtyisi näyttävien temppujen tekijäksi. Mutta Jeesus valitsi toisen tien. Evankelista Markus tiivistää: ”Ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi kaikkien puolesta” (Mark. 10: 45). Jeesuksen tie oli ristintie.

Ihmisten ikiaikainen kiusaus on pyrkiä tekemään Jumalasta voittoisa supersankari, jonka seurassa tapahtuu suuria ihmeitä. Jos kaikki ihmisten haaveet Jumalasta olisivat totta, olisi oikeastaan kummallista, jos joku ei haluaisi olla Jumalan puolella.

Evankeliumi muistuttaa, että myös Jeesuksen seuraajat joutuvat valintatilanteeseen. Rakennetaanko usko ihmeiden ja ulkoisen vahvuuden varaan? Pyrimmekö muuttamaan elämäämme? Samalla sorrumme kilpailemaan siitä, kuka onnistuu elämään kuviteltujen ihanteiden mukaisesti.

Jeesuksen tie oli vehnänjyvän tie ja usko on Jeesuksen seuraamista. Usko ei kuitenkaan ole pyrkimistä vääränlaiseen nöyryyteen. Meidän ei ylipäänsä tarvitse tavoitella mitään ulkoista.

Me saamme luottaa siihen, että Jumala tuntee meidät ja meidän elämämme. Hän on kaiken antanut ja tarkoittanut. Meidän ei pidä tavoitella mitään ihmiskeskeistä, vaan ainoastaan Jeesuksen Kristuksen tuntemista. Jumala on läsnä kaikessa siinä, mitä elämässämme sattuu vastaan tulemaan.

Rukous käsikirjasta:

Herramme ja Jumalamme. Me olemme usein yleisen mielipiteen vankeja. Se, mitä ihmiset sanovat, merkitsee meille enemmän kuin se, mikä sinun sanasi mukaan on totta ja oikeaa. Avaa silmämme näkemään, mikä elämässämme on vastoin sinun tahtoasi. Anna voima mielesi mukaiseen elämäntapaan. Tätä rukoilemme Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.

Maailman suurin edelleen purjehtiva puualus, ruotsalainen Götheborg (vas.) saapui Helsinkiin kanuunanlaukausten säestämänä, mutta monelta muulta alukselta miehistö tervehti vastaanottajia iloisilla vilkutuksilla.

Purjelaivat ihastuttavat Helsingissä

Helsingissä pääsee tutustumaan purjelaivoihin, kun The Tall Ships Races -kilpailu on tuonut kaupunkiin yli sata purjealusta.

Purjelaivatapahtuma järjestetään Itämerellä joka neljäs vuosi. Tänä vuonna teemoja ovat nuorisotyö, Itämeren suojelu ja vastuullinen tapahtuman järjestäminen.

Erityisesti nuorten rooli on merkittävä, sillä kilpailun sääntöjen mukaan vähintään joka toisen miehistön jäsenen on oltava 15–25-vuotias. Aluksilla onkin mukana runsaat 2 000 nuorta purjehtijaa.

”Vietämme nuorten tapahtumaa. Keskeinen asia on nuorisotyö, nuorison koulutus ja nuorison työllistäminen”, luonnehtii Helsingin kaupunginjohtaja **Jussi Pajunen**.

Myrskyä ja pohjoistuulta

Helsinkiin laivat saapuivat Tanskan Aarhusista, josta ne lähtivät ensimmäiselle kilpailuosuudelle 9. heinäkuuta.

Ensimmäinen kilpailuosuus oli vaikea, sillä alukset joutuivat myrskyyn. Norjalainen Wyvern-alus upposi 11.7. Ruotsin aluevesillä, ja pelastustoimien yhteydessä katosi hollantilaisen Wylde Swan -aluksen pysyvään miehistöön kuuluva jäsen.

Myrskyn vuoksi muutamat alukset keskeyttivät kilpailun. Muutoin matkantekoa hidasti ensimmäisellä osuudella vallinnut pohjoistuuli.

Suomalaisia aluksia on tapahtumassa mukana 11.

Suomen Purjelaivasäätiön kuunari Helenalla purjehti ensimmäisellä osuudella 21 oppilasta ja 4 päällystön jäsentä.

”Keli ei ollut erityisen kova, vaikka kovimmillaan tuuli puhalsi 21 metriä sekunnissa. Helena on tehty valtameriliikenteeseen”, kertoo Helenan yliperämies **Santtu Lunkka**.

Helena ylitti maalilinjan B-luokan aluksista ensimmäisenä.

”Sille vastatuuli sopii paremmin kuin vanhoille purjealuksille. Ne taas olisivat hyötyneet sivutuulesta. Tasoituskertoimet aiheuttavat sen, että luokkavoittoa ei tullut. Muut olisi pitänyt voittaa yli vuorokaudella”, Lunkka mainitsee.

”Purjehdus oli unohtumaton kokemus. Matkassa oli vaihtelevia kelejä. Oli hienoa, että mukana oli kansainvälistä väkeä”, sanoo Helenalla purjehdusoppilaana ollut **Otto Siikasmaa**.

KARI SALONEN

Meksikolainen parkki Cuauhtemoc on kuuluisa näyttävistä saapumisseremonioistaan, joissa musiikki soi ja kymmenet miehistön jäsenet seisovat raaoilla.

Ensimmäisellä kilpailuetapilla aluksen 21 oppilaasta 6 oli tanskalaisia.

Jopa puoli miljoonaa katsojaa

Laivat kiinnostavat, ja jo laivojen saapumista oli seuraamassa runsaasti yleisöä. Tapahtuman uskotaan houkuttelevan paikan päälle peräti puoli miljoonaa katsojaa.

Osalla isoimmista aluksista pääsee myös vierailemaan ilmaiseksi vielä tänään perjantaina. Alusten edustoilla olevissa kylteissä kerrotaan, koska milläkin aluksella voi vierailla.

Tapahtuman Itämeri-teemaan liittyy John Nurmisen Säätiön ja Itämerihaasteen käynnistämä Itämeri-kampanja. Professori **Hannu Kähösen** suunnittelema teräksistä nimilaatoista rakentuva, 54 metriä pitkä Horisontti-taideteos luovutetaan tänään perjantaina kello 13 Jätkäsaaren laiturissa.

Helsingin osuus päättyy lauantaina purjeiden paraatiin kello 13.30–17, kun laivat lähtevät kohti seuraavaa satamaa Riikaa. Paraatia johtaa miinalaiva Pohjanmaa.

Paraati näkyy parhaiten Suomenlinnan etelä- ja lounaisosan valleilta, kun laivat suuntaavat merelle ohi Harmajan ja Kasuunin majakoiden.

Latvian Riiasta alkaa 28.7. tämänvuotisen tapahtuman toinen kilpailuosuus, jonka päätesatama on Puolan Szczecin.

Tapahtuma aiheuttaa Helsingin liikenteessä runsaasti muutoksia.

Länsisataman kautta kulkevien laivamatkustajien on syytä varata reilusti aikaa satamaan saapumiseen ja satamasta poistumiseen maanantaihin asti. Länsisataman matkustajille suositellaan joukkoliikenteen käyttämistä.

MAIKKI KULMALA

KIRJAT

Satuttavia kohtaloita

Jos on vaikuttunut **Khaled Hosseinin** (s. 1965) edellisistä romaaneista Leijapoika ja Tuhat loistavaa aurinkoa, voi luottavaisin mielin tarttua uutuuteenkin. Niin monta koskettavaa kohtalotarinaa se sisältää.

Mitäpä tietäisimme toisista kulttuureista lehtiuutisten, sotaraporttien ja pakolaisleirikuvausten perusteella. Kirjailija pystyy näyttämään ihmisten sisimmät tunteet ja motiivit erilaisissa olosuhteissa ja elämän käänteissä.

Afganistanissa syntyneen, Yhdysvaltoihin diplomaattivanhempiensa kanssa 15-vuotiaana paenneen Hosseinin kertojan lahja on kiistaton. Lääkärinä hän on joutunut kohtaamaan erilaisia äärikokemuksia työssäänkin. Hän pystyy välittämään kovia kohtaloita tekemättä ihmisistä kummajaisia.

Uusi romaani alkaa 1950-luvun afganistanilaisesta pikkukylästä. Köyhän perheen toisiinsa kiintyneet sisarukset, isoveli ja pikkusisko, joutuvat erilleen. Isä on äidin kuoltua avioitunut uudelleen ja on syntynyt lisää elätettäviä.

”Joskus on leikattava sormi, että käsi säästyisi”, isä toteaa.

Romaanin mittaan edetään 2000-luvulle. Pakolaisuudet ovat kuljettaneet perheen jäseniä eri maihin. Osa menestyy, mutta kaipaukset palaavat juurille. Henkilömäärä kasvaa suureksi. Kuitenkin kaikella on kokonaisuudessa tehtävänsä.

Hosseini nostaa esiin ihmisten heikkouksia ja vahvuuksia ja hyvien tarkoitusten ristiriitaisuuksia. Lopussa hän kokoaa langat yhteen turhankin selittevästi, mutta siten lukijalle ei jää myöhemmistä vaiheista arvailtavaa.

”Ja vuoret kaikuivat” on matka lasten ja vanhempien kärsimyksiin.

Selviytymiset tuovat suvantoja, mutta unohduksen armeliaisuutta täytyy odottaa. Elämä ei tunne kohtuutta eikä tasapuolisuutta. Ja sen Hosseini näyttää merkillisen kiehtovasti.

ANELMA JÄRVENPÄÄ-SUMMANEN
Khaled Hosseini: Ja vuoret kaikuivat. Suom. Katariina Kaila. 414 sivua. Otava.

Kolmanteen ja neljänteen polveen

Luin pitkästä aikaa **Seppo Jokisen** uutuusdekkarin. Sympaattinen komisario Koskinen on ratkonut rikoksia Tampereella jo 18 teoksen verran. Kolme viimeisintä on ilmestynyt dekkaristien oman kustantamon Crime Timen kautta.

Perinteisestä kustantamosta luopuminen ei ole heikentänyt laatua. Vankan jalansijan saaneilla tekijöillä on varaa ostaa pätevien kustannustoimittajien, taittajien ja kannentekijöitten palvelut. Suosiokin jatkuu: Vihan sukua oli toukokuun myydyin kotimainen kaunokirja.

Komisario Koskinen on jo pienen pojan isoisä. Asuinkumppaneina on kaksi akvaariokilpikonnaa. Ne eivät protestoi pitkiksi venähtäneitä työpäiviä.

Vihan sukua käynnistyy, kun räjähdys sinkouttaa junan raiteilta, ihmisiä kuolee ja vammautuu. Saman tien lähitalosta löytyy raa’asti surmattu aviopari. Se tuntuu koto-Suomessa liialta.

Mutta kokonaisuus toimii ja on tarkasti sommiteltu. Huhut saavat siivet. Pelko suuntautuu siihen, mikä on vierasta. Äärioikeistolainen Kansan Kunnia -yhdistys huolestuttaa. Entiseen tapaan Jokinen ottaa mukaan myös pienempiä rötöksiä; poliisin työ on monipuolista.

Juonta paljastamatta voin kertoa, että päiväkirjamerkintöjen kautta sukelletaan traagisen suvun vaiheisiin, alkaen kansalaissodasta, jolloin kahdeksanvuotias tyttö joutuu raskaan taakan kantajaksi. Kuorma periytyy sisältöä muuttaen kolmanteen ja neljänteen polveen saakka.

Vaikka Jokisen julkaisutahti on tiheä, hän ei hutiloi. Ensimmäisten kirjojen värikkäät vertaukset ovat harventuneet, eikä sekään ole haitaksi. Vain Supon paikallistoimiston päällikkö Lamberg maistuu itsepäisyydessään kliseiseltä.

Ihan oikeasti koskettavan teoksen Jokinen on taas rakentanut lukijoilleen.

ANELMA JÄRVENPÄÄ-SUMMANEN
Seppo Jokinen: Vihan sukua. 340 sivua. Crime Time.